

Koningin Wilhelminabos Dronten

Bomen voor het Leven-dag 25 november 2006

Geachte dames en heren, beste kinderen,

“Voor wie ik liefheb, wil ik heten. O, noem mij bij mijn diepste naam.” Schitterende woorden van Neeltje Maria Min. De diepste namen van degene die u liefhebt staan gegrift in uw hart. En vandaag onthullen we ze, hier in het Wilhelminabos, gegrift in glas.

Namen die zo voor altijd zullen heten, die voor altijd zullen voortleven. Dat maakt dit bos tot een groen ere-monument voor mensen die aan kanker zijn overleden.

Welkom op deze bijzondere plek.

U heeft een lange lange reis gemaakt om hier stil te staan bij het verlies van een dierbare. Iedereen komt met haar of zijn eigen verhaal. Hier kunnen we dat met elkaar delen. Steun vinden bij elkaar in verbondenheid rond de namen in glas.

Samen planten we straks ook bomen. Teken van hoop en leven. Van een lente die weer aan zal breken. Alle duizenden unieke bomen hier, weten zich omringd en beschermd door andere bomen. Zo vormen ze samen een bos. Een bos waarin uw dierbare voortleeft.

Ik hoop dat ook u zich omringd en gesteund weet. Gesteund door iedereen hier, die met u herdenkt.

Ik wens u een waardige en waardevolle dag toe. Noem degene die u liefhebt, bij haar of zijn diepste naam.

Cora Honing